

کتاب طلیه و دمنه در نسخه اصلی به زبان هندی نوشته شده است.

این کتاب در دوره‌ی ساسانیان به زبان عربی ترجمه شد.

نصرالله منشی در قرن ششم این کتاب را از زبان عربی به زبان فارسی ترجمه کرد.

درس چهارم

بازرگان و پسران

از کتاب طلیه و دمنه

جمع عاقله، اتفاق‌ها

بازارگان → تاجر دارایی بازارگانی بود که سرمایه‌ی فراوانی داشت. او مردی با تجربه بود و از حوادث روزگار.

بسیار چیزها آموخته بود. سال‌ها گذشت و بازارگان، صاحب چند فرزند شد. زندگی خوب و

آرامی داشت و به آینده‌ی فرزندان خود می‌اندیشید. فرزندان هم در کنار مادر و پدر، فضای کنایه از فضای پر محبت.

گرم و پر مهری داشتند. اطراف خود جمع کرد

روزی پدر، فرزندان را گرد خود، جمع کرد و گفت: «امروز می‌خواهم به شما چیزی بگویم؛ دلم

می‌خواهد خوب به آن‌ها گوش بدهید و در آینده از آن، استفاده کنید.»

بعد سخنان خود را این گونه ادامه داد: «ای فرزندان، مردم، معمولاً برای رسیدن به این
سه چیز تلاش می کنند: زندگی راحت، مقام بزرگ و پاداش نیک آخرت. جهان بعد از مرگ
اما آنچه های خوب، انسان ها، زمانی به این سه چیز می رسند که چند ویژگی را در زندگی خود

خصالت

به کارگیرند:
جمع ادبی کردن لول
① - اندوختن مال از راه پسندیده و تلاش برای مراقبت از آن درست

② - بخشش به دیگران

③ - محافظت از خود در برابر بلاها. اسب ها

کنایه از توجه نکردن

هر که در این چند خصالت و ترکی تنهایی بورزد، به مقصد زسد. هر کس از کار و تلاش روی بگرداند

بگرداند، نه اسباب آرامش زندگی خود را می تواند فراهم کند و نه می تواند از دیگران مراقبت

نماید. اگر مالی به دست آورد و در نگه داری آن غفلت ورزد، بی توجهی کند زود تهیدست شود. همچنان که فقیر

اگر از کوه هم اندک اندک بردارند، چیزی از آن برجای نمی ماند.

رتبه حیوانات چهار پا

هر که در اندوختن مال دنیا فقط برای خود تلاش کند، در ردیف چارپایان است؛ چون سگ گرسنه که به استخوانی، شاد شود و به پاره ای نان، راضی خوشود گردد.

به همین ای فرزندان، بکوشید به کسب هنر و فضیلت، که انسان ثروتمند و با هنر، اگر چه گمنام باشد و دشمن بسیار داشته باشد، به سبب عقل و هنر خویش در میان مردم،

شناخته می شود. چنان که فروغ آتش را هر چه تلاش کنند کم شود، باز هم شعله ور می گردد.

شما هم ای فرزندان، به مقدار دانش و فهم خود، بکوشید خویش را به نیکویی بشناسانید. زیرا، دانه هنگامی که در پرده ی خاک پنهان است، هیچ کس در پروردن آن تلاش نکند. چون سراز خاک بر آوزد و روی زمین را آراست، معلوم گردد که چیست. در آن حال، بی شک آن را پرورند

و از آن بهره گیرند. پس اگر بی هنر و فضیلت باشید، از شما دوری جویند؛ چنان که موش، اگر چه با مردم هم خانه است، چون مودی است، او را از خانه بیرون اندازند و در هلاک آن کوشند.

نصرت الله منشی بازنویسی از «کلیله و دمنه»، باب دوم: شیر و گاو، با کاهش

درست و نادرست

۱ اگر خود را شناسانید، همانند دانه‌ای هستید که در خاک نهان است. **درست**

۲ هر که در اندوختن مال دنیا تلاش کند، به جایگاه بزرگی دست می‌یابد. **نادرست**

۳ هنرمند به سبب عقل خود در میان مردم شناخته می‌شود. **درست**

۴ زمانی که دانه در خاک نهان است، همه برای پرورش آن تلاش می‌کنند **درست**

سپاس